

Bemærkninger til lovforslaget

I henhold til § 6 i lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lov nr. 122 af 23. marts 1932, betales der af indregistreringspligtige traktorer samme vægtafgift som af andre motorkøretøjer, d. v. s. den i § 6, stk. 1, litra c, angivne afgift, medmindre traktoren benytter anden drivkraft end benzin, træ eller trækul, idet der i så fald i henhold til § 6, stk. 2, betales den dobbelte afgift.

Ved lov nr. 67 af 15. marts 1947 om midlertidigt tillæg til lov om afgift af motorkøretøjer m. v., der kun har gyldighed for perioden 1. april 1947—31. marts 1949, indførtes der for indregistreringspligtige landbrugstraktorer med luftgummiringe og for påhængsvogne med luftgummiringe dertil nogle midlertidige lempelser i motorafgiftslovens regler:

Ved § 1 i ovennævnte lov af 15. marts 1947 hjemledes der adgang for ministeren for offentlige arbejder til helt eller delvis at fritage for afgift af sådanne indregistreringspligtige landbrugstraktorer med luftgummiringe og dertil hørende påhængsvogne, som — bortset fra egentransport og lign. — kun benyttede vejene til kørsel mellem forskellige områder af samme landbrugsejendom.

Med hensyn til de indregistreringspligtige landbrugstraktorer med luftgummiringe og dertil hørende påhængsvogne, som foruden til landbrugsarbejde kan anvendes til vejtransport, fortrinsvis af landbrugsprodukter, over kortere afstande, nedsattes endvidere vægtafgiften ved lovens § 2 til $\frac{1}{4}$ af de i § 6, stk. 1, litra c, i motorafgiftsloven angivne afgifter, for så vidt de pågældende traktorer var benzindrevne. For så vidt angår den største del af de pågældende landbrugstraktorer, som benyttede petroleum, råolie eller dieselolie, nedsattes afgiften ved lovens § 3 til $\frac{1}{2}$ af de i § 6, stk. 1, litra c, i motorafgiftsloven angivne afgifter.

Da de forudsætninger, som lå til grund for reglerne om landbrugstraktorer i den midlertidige lov nr. 67 af 15. marts 1947,

stadig må antages at være til stede og næppe vil ændre sig, forinden kommissionen angående revision af motorafgiftsloven har tilendebragt sit arbejde, foreslås de pågældende regler nu lovfæstet uden nogen tidsbegrænsning.

Ved en række midlertidige love, senest den foran omtalte lov nr. 67 af 15. marts 1947, har der af hensyn til den af krigsforholdene betingede anvendelse af tørvegsgeneratorer og naturgas været indført den regel, at vægtafgift af ikke-benzindrevne motorkøretøjer kun svares efter reglerne i motorafgiftslovens § 6, stk. 1, medens der efter motorafgiftsloven skulle svares dobbelt afgift. De særlige forhold, som begrundede den pågældende afvigelse fra motorafgiftsloven, er ikke længere til stede. Der findes så vidt vides ikke flere motorkøretøjer, som drives af tørvegsgeneratorer eller naturgas, og lempelserne har således nu kun praktisk betydning med hensyn til oliedrevne motorkøretøjer. Det var imidlertid som nævnt ikke de oliedrevne køretøjers forhold, der motiverede den omhandlede midlertidige lovgivning, og det vil derfor være naturligt fra 1. april 1949 med hensyn hertil at vende tilbage til motorafgiftslovens almindelige regler. At der af oliedrevne motorkøretøjer fra nævnte dato atter skal ydes dobbelt vægtafgift må anses for naturligt og påkrævet, da olien fremdeles er afgiftsfri. Vægtafgifternes højde har ikke undergået nogen forandring siden 1932, medens benzinafgifterne siden da er meget væsentligt forøget, hvorfor de oliedrevne køretøjer ved den foreslåede tilbagevenden til motorafgiftslovens oprindelige vægtafgiftsregler fremdeles vil blive gunstigere stillet i forhold til de benzindrevne vogne end forudsat ved motorafgiftslovens givelse, men den endelige regulering af dette forhold bør formentlig afvente betænkningen fra motorafgiftskommissionen. Som følge af det foran anførte foreslås bestemmelsen i lov nr. 67 af 15. marts 1947, § 3, 1. periode, ikke forlængt.